

መዓልቲ አደታት 2019

ንባባት፡ ኤፌ 6፡1-4፥ ማቴ 15፡4-6፥ ዮሐ 19፡25-27፥ ምዕሌ፡ 31፡10-30፥ 6፡20-21

ሎሚ መዓልቲ አደታት ዘኪርና ነደታትናን ኣሓትናን ኣኽብሮትናን ምስጋናን ነቕርብ ኣሎና። እዚ ብዓል እዚ ዓለማዊ ብዓል እኳ ይኹን እምበር እምነታዊ ትርጉም ሂብና ብዛዓብ መንፈሳዊ ጥቕሚ ኣብ ርክብ ምስ አደታትናን ኣብ ነነድሕድና ጌርና ክንርእዮ ንኽእል ኢና። ኣብ ኩሉ ሕብረተ ሰብ ብፍላይ ኣብ እምነት ክርስትና እንኽተል ኣኽብሮት ኣደን ኣቦን ኣብ ትምህርቲ ቅዱስ መጽሓፍ እዩ ዝምስረት። ኣቦናን ኣደናን ክነኽብር ኣምላኽ ዝአዘዞ እዩ። ክብሪ ኣደ ኣብ ድላይ ኣምላኽን ኣብቲ ንሳ ኣብ ሕይወትና እትህቦን እትገብሮን እዩ ዝምስረት። ነፍሲ ወከፍ ኣደ ኣብ ስድርኦ እታ ቀንዲ ጀማሪትን ኣላይትን ስድራ ስለ ዝኾነት ክትከብር ክትምስገን ብኹሉ ሸነኻቱ ግብኡ እዩ። በዚ ኸአ እዩ ኣብዚ ዘሎናዮ ሃገር ብፍሉይ መዓልቲ አደታት ኢሎም ኣብ አደታቶም ዘለዎም ኣኽብሮትን ፍቕርን ብዝተፈላለዩ መገዲ ዝገልጹ።

ኣብ እምነትናንን ባህልናን ኣደ ፍሉይ ቦታ እዩ ዘለዎ ኣደ ዘላቶ ኩሉ ኣልኦ። ኣደ ኣካቢት ናባይት ኣፍቃሪት መምህር ንሳ ኩሉ እያ። ኣብ ዓሚቕ ባህልና እንተ ርክና ኣብ መውሰድ ኣብ ጠባይ ኣብ ልቦና ዳርጋ መልክዒት ኣደ እያ ዳርጋ ኣቦ ብዙሕ ዝጸሉ ኮይኑ ኣይርእን እዩ። ኣብ ደርፍታት ሃገርና ከይተረፈ ብዝያዳ ዝድረፍ ብዛዕባ ኣደ ብዙሕ እዩ። ኣብ ዓዲ ኣብ በረኻ ኣብ ከተማ ኣብ ሃገረሰብ ነደን ክብራን ዝገልጽ ብብዙሓት ተደሪፉን ተገጢሙን። ኣብ ጽቡቕ ጊዜ ይኹን ኣብ ሕማቕ ጊዜ ዝያዳ እትውፊ ኣደ እያ። ንኹሉ መንጎኛ ኮይና እትኣለ ሰላም እትምጽእ “ብዘይ ሓባላ ዓይኒ” ንኹሉ ትሰትር ኣደ እያ። ምናልባት ሓንቲ ኣደ ዘንጊዓ ክትገብሮ ወይ ክትብሎ ዝግብኦ እንተ ዘይገበረት ኣንቲ “ኣደ” ዘይኮንክን ይብሃል እዚ ኸአ ኣደ መሓሪት ሓዳግ ርሕርሕቲ ደንጋጺት ስለ ዝኾነት እዩ። ንሓደ/ሓንቲ ምስማዕ ዝአበየ/ት በቦኻ በደኻ ኢልና ንልምና። ስም ኣደ ክጽዋዕ እንከሎ ልቡ ዘይትንክፍ ሰብ የለን። ባህልና እምነትና ኣብ አደታትና ዓቢ ክብሪ ኣልኦ። ፍቕርን ክብርን ኣደታትና ክንገልጽ ኢልና “በደይ ዝመጸኒ ኣይፈቱን እየ ንብል።

ነዚ ቅዱስ ባህሊ ክብሪ ወላዲት ካብ እምነትና ኢና ወሲድናዮ። ኣብ ቅዱስ መጽሓፍ ይኹን ኣብ ትውፊት እምነትና ኣብ ታሪኽ ድሕነትና ኣደታት ዓቢ እጃም ስለ ዘበርከታ እቲ ኣብኡን ዘሎና ኣኽብሮት ኣብኡ ይምስረት። ዝኾነ ቅዱስ ነገር ምስ እምነት ክተሓሓዝ ኣልኦ። ኣብ ኣምላኽ ኣብ እምነት ዝምስረት ባህልን ስርዓትን ዘይበርስ ኮይኑ ወትሩ ሕያው ኮይኑ ንሰብ ኣብ ሓጎስን ፍቕርን ከም ዝነብር ይገብሮ። እዚ ናይ ኣደታት ኣኽብሮት ከአ በዚ መልክዕ ክንርእዮ ከሎና ጥራሕ እዩ ትርጉም ዝህልዎ። ጓል ኣንስተይቲ ነቲ ኣምላኽ ዝሃባ ክብሪ ክንሕሉ ግድን እዩ። ኣምላኽ ባዕሉ ኣደ ክትከውን መሪጽዎ እዩ በዚ ኸአ እዩ ኩሉ ክትቅይር ይክኣል ኣደን ሃገርን ግን ክትቅይር ኣይክኣልን እዩ።

ኣምላኽ ሰበኣይን ሰበይትን ፈጢሩ ሓደ ነቲ ሓደ ምእሉእ ክገብሮ፣ ክልቲኦም ብኣርኣያን ኣምሳልን ኣምላኽ ተፈጥሮም። ኣምላኽ ዝገደዶ ዘይብሉ ካብ ፍቕሪ ተላዒሉ እዩ ፈጢሮም። ቅ. ዮሐንስ “ኣምላኽ ፍቕሪ እዩ ይብለና” ኩሉ ንሱ ዝገብሮ ካብ ፍቕሪ ተላዒሉ እዩ። ስለዚ ተፈጥሮና መሰረቱ ካብ ፍቕሪ ኮይኑ ክነፍቅር ኢና ተፈጢርና። ኣብ ሰብ ፍቕሪ እንተ ጎደለ ቀንዲ

ነገር ስለ ዝንድል ዘይናቱ መልክዕን ግብርን ሒዙ ይጉግዝ እሞ ሽዑ ኣብ ጸላም ይጉግዝ። ኣምላኽ ዝፈጠረና ግን ናቱ ክንከውን ንኣኡ መሲልና ክነብር እምበር ካልእ ክንመስል ኣይተፈጠርና።

ኣብ መንጎ ስላሴ ዘሎ ፍቕሪ መሰረት ናይ ኩሉ ፍቕሪ ሰብኣይን ሰበይትን እዩ። ኣብ ስላሴ ሓድነትን ፍጹም ዝኾነ ርክብን እዩ ዘሎ ሓደ ካብቲ ሓደ ኣይንእስ ኣይግቢ “ሰለስተ ከንሶም ሓደ” እናበልና ብዓቕሚ ሰብ ንገልጾም። ክርስቶስ ነዚ ክገልጸልና ከሎ “ኣነን ኣቦይን ሓደ ኢና፥ እቲ ኣቦይ ዝልእከልኩም መንፈስ ቅዱስ መንፈስ ኣቦይ ነቲ ኣነ ዝበልኩኹም ኩሉ ክገልጸልኩም” እዩ እናበለ እንታይነት ስላሴ ብመጠኑ ገሊጹልና። ናይ ሰብኣይን ሰበይትን ሕይወት ናይ እዚ ኣብ ስላሴ ዘሎ ርክብ ኣምሳል ኮይኑ ክነብር እዩ ድላይ ኣምላኽ። ተፈጥሮ ሰበይቲ ብጻይቲ ምዃን እዩ እዚ ማለት ከኣ ሰብኣይ ንበይኑ ከክይከውን ንኣምላኽ ምምራጽ ከይጽግሞ ክትሕግዞ ንመገዲ ኣምላኽ ከይሓድግ ክትነግሮ ብሓጺር ነገራት ኣምላኽ ከም ዝዝክር እትገብር ሰበይቲ እያ። ፍሉይን ዓቢ ክብሪ ዘልኦ ተጸጥሮ። መገዲ ኣምላኽ እንተ ጠፍኦና ነደታትና ክንሓትት ዝበለጸ እዩ።

ኣብ መዓልቲ ኣደታት ክንሓስቦን ክነስተንትኖ ዘድሊ ተራ ኣደታት ኣብ ምትሕልላፍ ፍቕሪ ኣምላኽ እዩ። ኣደ ወይ ሰበይቲ እታ ዝበለጸት መግለጺ ፍቕሪ ኣምላኽ እያ። ቅዱስ መጽሓፍ ከም ዝሕብረና ተፈጥሮ ኣዳም ክሳብ ሓዋን እትፍጠር ምሉእ ኣይነበረን ሓዋን ምስተፈጥረት እዩ ተፈጺሙ። “ሰብኣይ በይኑ ክኸውን ጽቡቕ ኣይኮነን” ክብል እንከሎ ኣምላኽ ናይ ሰብኣይ ጽቡቕ ብጻይቲ ክትውሃቦ እንከላ እሞ ንሱ ነቲ ኣምላኽ ዝደልዮ ብምልኡ ክመስል ሰበይቲ ከምህያብ ኣምላኽ ተሞሃባቶ። ሰብ ክብርን ጽባቕን ህያብ ኣምላኽ ክቕበል እንከሎ “ እዚ ዓጽሚ ካብ ኣዕጽምተይ ሥጋ ኸኣ ካብ ሥጋይ እያ” እናበለ ተቐቢሉ።

ተፈጥሮ ሰብኣይ ምሉእ ዝኸውን ነታ ህያብ ኣምላኽ ዝኾነት ሰበይቲ ከምቲ ኣምላኽ ዝደልዮ ገሩ ተቐቢሉ ምስኣ ሓደ ክኸውን እንከሎ እዩ። ኣብዚ ሓደ ክብሃል እንከሎ ኣብ ኩሉ ሕይወቱ ምስኣ ብሓደ ልብን መንፈስን ክወሃሃድ ማለት እዩ እዚ ኸኣ ኣብ ስምዒቱ ኣብ ኣተሓሳስብኡ ኣብ ኩሉ ሕይወቱ ዝገብሮን ዝደልዮን ምኣ ሓደ ኮይኑ ክነብር ማለት እዩ። ኣብዚ እዩ እቲ ጸገም ዝመጽእ። ሓድነት ኣብ ግዳማውን ስምዒታውን ጥራሕ ክምስረት እንከሎ ዘይናቱ ሒዙ ይጉግዝ። ትርጉምን ጣዕምን ዝህልዎ ግን ነቲ ኣምላኽ ካብ መጀመርያ ዝመደቦ ኣብ ግብሪ ክነውዕል እንከሎና ጥራሕ እዩ።

ፍርቂ ታሪኽ ደቂ ሰብ ታሪኽ ኣደታት እዩ ካብ መንፈሳዊ ታሪኽ ድሕነትና ኣትሒዝና ክሳብ ዓበይቲ ፍጻሜታት ታሪኽ ዝተፈላለዩ ሃገራት ተራ ኣደታት ዓብይን ወሳኒ ታሪኽን እዩ። ኣብ ቅዱስ መጽሓፍ ዝተፈላለዩ ኣደታት ከም ብዓል ማርያም ሓፍቲ ሙሴ፥ ሳራ ሰይቲ ኣብርሃም፥ ዮዲት ኣስተር ሃና ኤላሳቤጥ ማርያም ወዘተ ኩለን ንታሪኽ ዝቐየራ ዓበይቲ ኣደታት እየን። ብዘይ ናታተን ተሳትፎ ታሪኽ ድሕነትና ከምዚ እንርእዮ ኣይመኹንን። ኣምላኽ ኣብቲ ንሱ ዝደልዮ ኣብ ኩሉ ክልኣኻ ድላይ ኮይኑ ንድላይ ኣምላኽ ሰቢኸን ነጊረን። ኣስትር ንኣብነት ንንጉሥ ፋርስ ተዛሪባ ንህዝባ ካብ መቐዘፍቲ ሞት ኣድሒናቶም። ምርያም ሓፍቲ ሙሴ ኣብ ኩሉ ንህዝባ እስራኤል ምምራሕ ዓቢተራ ትጻወት ነራ። መብዝሕትኣን ኣደታት ኣብ ቅዱስ መጽሓፍ ዝጥቀሳ ንድምጽን ድለትን ኣምላኽ ኣለልዮን ዝኸኣላ እየን። ቅድስት ካተሪና ንጳጳሳት ከይተረፈ ንድላይ ኣምላኽ ብድፍረት ትነግር ከም ዝነበረት ንብዙሃት መራሕቲ ኣብ ኩሉ ትሕግዝ ከም ዝነበረት ታሪኽ ይነግረና። ኣብዚ እዋን ከም ብዓል ቅ. ማዘር ተረዛ፥ ንዓለም ብሕይወተንን ሰናይ ግርብረንን መንፈሳውነትን ቀይረንኦ። ኣብ ዓድና ቅድሳናን ሕይወት ኣደታትናን ገፈልጦ ኢና። እዚ ኹሉ ዝሕብሮ ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ዕዉታት ኣደታት ብዙሓት ምዃንን እዩ።

በዚ ምኽንያት እዩ እምብኣር ኣደ ኣብ ቅዱስ መጽሓፍ ፍሉይ ቦታ ይውሃባ ኣምላኽ ክእዝዝ እንከሎ “ኣቦኻን ኣደኻን ኣኽብር” ኢሉ ኣዚዙ። ኣደናን ኣቦናን ድሕሪ ኣምላኽ ክነኽብሮም ዝግብኣና ንሳቶም እዮም። ቅ. ጳውሎስ “ኣቶም ውሉድ ቅኑዕ እዩ እሞ ንወለድኹም ብጎይታ ተአዝዞም። ከመይ ምእንቲ ኪቕንዓካ ኣብ ምድሪ ኸኣ ነውሃ ዕድመ ምእንቲ ክህልወካ ዚብል ተስፋ ዝጋዘ ቀዳማይ ትእዛዝ ኣቦኻን ኣደኻን ኣኽብር ዝብል እዩ” (ኤፈ. 6: 13) እናበለ መሰረት ኣኽብሮ ወለዲ ይነግረና።

ኣደ ኣምሳል ቤተ ክርስቲያን እያ፡

ቤተ ክርስቲያን ንኹሉ ኃጥእ ጻድቕን ሒዛ እትነብር ተስፋ ብዘይ መቐራጽ ሰባት ኣብ ኣምላኽ ክምለሱ እትጽዕር መገዲ ኣምላኽ ከይሕደግ ግፍዕን ፍልልይን ከይነግስ እሞ ወዲሰብ ከይሳቕ መንጎኛ ኮይና ቦቲ ዝተዋህባ ስልጣን ተመለሱ ተነስሑ እናበለት ትሰብኽ። ኣባላት ቤተ ክርስቲያን ኣብ ክልተ ተመቐሎም ክርአዩ ይክአል። ሓደ ጋንታ ፍርሃት ኣምላኽ ዘልኦም ንድላይ ኣምላኽን ንትምህርቲ ቤተ ክርስቲያን ጽን ኢሎም ዝኸለሉ፣ ካልኣይ ጋንታ ኸኣ ካብ መገዲ ኣምላኽ ወዲኦም ኣብ ኩሉ ክፍኣተ ግብሪ ተጸሚዶም ዝነበሩ ነዚ ኣብ ክልተ ተመቐሎ ዝርከብ እሞ ሓደ ክኸውን ዝግብኦ እትምንጉ ቤተ ክርስቲያን እያ።

ኣደ ከም ባህሪ ቤተ ክርስቲያን መንጎኛ ክትከውን እዩ ጸዋዕትኣ። ኣብ ስድራ ዝርኣ ሰናይ ነገር መብዝሕትኡ ኣደ ዝመሃረቶ እዩ። ኣደ ኣብ ስድርኣ ንኹሉ ብሓደ ዓይኒ እያ እትርኢ፣ ኣብኣ ብፍሉይ ዝርኣ ወይ እውን ብዝያዳ ሓለፋ እትፈትዎ ወይ እትገብረሉ የብላን። እዚ ኣምላኽ ነደታት ዝሃበን ፍሉይ ጸጋ እዩ። ንኹሉ ብሓደ ኣገልግሊካ ምኽኣል።

ሕይወትና ብምልኡ ሃናጺቱ ኣደ እያ። ኣብ ከርሣ ጸራ ኣብ ሕቕፋ ንዓመታት ሒዛ ዘዕበየት ንመገዲ ኣምላኽን ሰብን መጀመርያ መምህር ሓባሪት ኣደ እያ። ንኸፋእን ጽቡቕን ፈሊና ክንክእል ደጋጊማ ከምዚ ኣይብሃልን ከምዚ ኣይግበርን እናበለት ዘስተምሃረት ኣደ እያ። ኣደ ቦቲ ምሉእ ተስፋ ዝህብ ዓይና ክጥምተካ እንከላ ንኩሉ እያ እትህብ። በዚ ኢና ኣምሳል ቤተ ክርስቲያን ክንብላ እንኽእል።

ኣደታት ደቂ ማርያም ኣሕዋት ማርያም ኢኻን።

ኣብ ዓለም ዝበለጸ ርክብ ምስ ኣምላኽ ዝገበረት ማርያም እያ። ልደታ ለማርያም ኣብ ባሕቲ ግንቦት ብፍሉይ ምስ ማርያም ዘሎና ርክብ ርኢና ክንክእል ዝሕግዝ ንዝክር። ማርያም ኣምላኽ ሓርዩ ኣዲኡ ምስ ኮነት ምስኣ ፍሉይ ርክብ ነርዎ። ኣብ ክርስቶስ ኣምላኻውን ሰብኣውን ባህሪ ኣሎ ሰብኣዊ ባህሪ ብምልኡ ካብ ማርያም ወሲድዎ፣ ኣካላቱ መልክዑ ጠባዩ ኩሉ ካብ ማርያም ወሲድዎ። ነቲ ሓንቲ ኣደ ንውሉዳ ኩሉ እትህቦ ማርያም ከኣ ኩሉ ሂባቶ በዚ ምኽንያት ኣደ ኣምላኽ ንብላ። ዝለዓለ ክብሪ ካብ ንደቂ ሰብ ዝውሃብ ክብሪ እያ ተዋሂባ። ማርያም ንኣምላኽ ዝደልዮ ክትገብር ጽን ኢላ ትሰምዕ ነራ፣ ሕይወት ማርያም ሕይወት ቅድስና እዩ ነዚ ኣብቲ ቀኑብ ብወንጌላውያን ዝንገረና ንርእዮ።

ንወዳ ካብ መጀመርያ ክሳብ መወዳእታ ተከቲላቶ፣ ኣብ ዓዳ ከም ኣደ ንኹሉ ገራትሉ ኣብ ጊዜ ስደትን መከራን ምስኡ ጉህያ ኣብ ስብከቱ ምስኣ ጀሚርዎ፣ ሕይወቱ ከኣ ምስኣ ፈጺሞም። ተስፋ ኣበዉ ብማርያም ተፈጺሙ ኣብ ቀራንዮ ከኣ መድኃኒት መስቀል ተሰቐሉ እናበልና ኣብ ጸሎታትና እንደግሞ ፍሉይ ርክብ ማርያም ኣብ ጉዳይ ድሕነትና ንርኢ።

ሓንቲ ኣደ ንማርያም ስዒባ እንተ ኸኣለት ንላ እያ። ኣብ ባህልና “ነደታትኪ ምስሊ” ዝብል ኣሎ እዚ ኸኣ ሕያወይቲ ለባም መሓሪት ንኹሉ ኣብ ልባ እትሕዝ ኣብ ጽልእን ፍልልይን ዘይትህወክ.

. . . ማለት እዩ፤ እዚ ኹሉ ኣብ ማርያም ንርእዮ ናይ ሎሚ ኣደታት ነዚ ባህሪ ለቢስክን ክትክእላ እንከልኻን ዓለምና ክቕየር ይክእል።

ሎሚ ሰብ መገዲ ኣምላኽ ጠፊእዎ የዕገርግር እዩ ዘሎ በዚ ምኽንያት ዝያዳ እትሳቕን እትጉህን ዘላ ኣደ እያ፤ ብፍላይ ኣብ ርእስና እሞ ንመለስ ኣደታትና ከመለዎ ክንብል እንተ ኸኣልና ሓደ ሕልና ዘልኦ ክምልሶ እንተ ኹን ኣደታት ኣብ ዓዲ ኣብ ስደት ኣብ ኹሉ ይጉህያ ይነብዓ ኣለዎ እቲ ምኽንያት ከኣ ብዝተፈላለየ ምኽንያት ኣብ ሓዳረንን ኣብ ደቀንን ዝወርድ እዩ። ደቀን ከም ደቂ ዛግራ ኣብ ኩሉ ፋሕ ብትን ኢሎም ኣደዳ ጥመትን ጽምእን ማእሰርትን ስደትን እቶም ክድሕኑ ኢሎም እና ተጓዕዙ ኣብ ፈቕዶ በረኻታት ሰሃራን ሲናን ብጨካናት ዝቕዘፉ ዘለዉ፤ እቶም ኣብ ባሕርን ኣብ መገድን ብጃምላ ዝሃልቁ ዘለዉ እትርእን እትሰምዓን ወላዲ እንትዒ ከመይ ኢላ ትኽእሎ ኣላ። ኣደታት ኣይጥዓመንን ሓሲምወን ይነብዓ ኣለዎ።

እዚ ኩሉ ዝብሎን ዘርእዮን ዘሎ ሓቀኛ እንነብር ዘሎና ሕይወት እዩ። እስከ ንኹሉ ንሕደጎ ሎሚ ኣብዚ ብሩኽ መዓልቲ ነደታት ኣብ እንዝክረሉ እንታይ ክንገብር ንኻእል። መጀመርያ ሎሚ መዓልቲ ኣደታት ስለ ዝኹን ምእንቲ ኩለን ኣደታት ክንጽቢ ክነመስግነን ፍቕርናን ኣኽብርትናን ክንገልጸለን። ካልኣይ ፍሉይ ርክብ ምስ ኣደታትና ክንፈጥር። ምስዲኡ ዝመክር ወዲቕ ኣይወድቕን እዩ ምኽንያት ኣደ እትህቦ ምኽሪ ኣብ ፍቕሪ ሓልዮትን ዝተመስረተ እዩ። ከምቲ ማርያም “ወደይ ዝበለኩም ግበሩ” እትብለና ኩለን ኣደታት ሎሚ ድላይ ኣምላኽ ግበሩ ተፋቕሩ ተመሓሓሩ እየን ዝብላና ዘለዎ።

ፍቕራት ኣደታት ብርግጽ ሎሚ ንኹሉ ሰናይክን እንዝክረሉ ንኹሉ ዝገበርክናልና የቕንዩልና እንብለሉ ዕለት እዩ እሞ ብኹሉ ብልቢ ነመስግነክን። ደኺምና ከይበልክን ሎሚ እውን ብሓደ ልብን መንፈስን ኮንክን ጸልያልና። ካባኻን እንደልዮ።

1. **ኩሊ ጊዜ ነቲ ኣምላኽ ዝሃበክን ጸጋ ሒዝክን ክትነብሩ።** ኣምላኽ ክትመርሓ ክትምህራ ክትሰብካ እዩ ድላዩ። ኣደ ኩሉ እያ ወላዲት መምህር ሓባሪት ኣፍቃሪት መሓሪት እያ። ኣደ ብፍቕራን ለውሃታን ንኹሉ ስለ እትቕይር ነዚ ሎሚ ካባኻን ንደልዮ ኣለና።
2. **መገዲ ኣምላኽ ሓብራና።** ብጸሎትክን ብትዕግስትኻን ብኹሉ ተልእካዊ ሕይወትክን ኣብ መገዲ ኣምላኽ ከም እንምለስ ግበራና። ሕይወትክን ክቕይረና ክኻእል ኣለዎ። ኣባኻን ብርሃን ርኢና ክንክእል እሞ ንመገዲ ኣምላኽ ሒዝና ክንጉዓዝ ኣታትያና።
3. **ኣይትትሓለላ።** ናታትክን ጽንዓትን ብርታዕን ንኣና ሰንቂ ኮይኑ ኣብ ኩሉ ክንዕወት ይሕግዘና፤ ከም ማርያም ኣደኻን ደኺምና ከይበልክን ንመገዲ ቀራንዮ ዝኹን ሕይወትክን ብዓወት ዛዝምኦ ንሕና ኣሰርክን ክንስዕብ ኢና።
4. **ሕብረትክን ሓድነትክን ኣርእያና።** ብሓደ ክትስሕቃ ክትፋቕራ ክትተሓጋዛ ክንርኢ ከሎና ንኣና ተስፋን ፍሉይ ሓይልን እዩ ዝፈጥረልና። ኣቦ ዘበላሸዎ ኣደ እያ እትዕርዮ እሞ ንኹሉ ኣብ ጽቡቕ ክትመልሳልና ተልእኮኻን እዩ።

ፍቕራት ደቂ ማርያም ኣደታትናን ኣሓትናን። ሕይወት ጉዕዞ እዩ፤ ኣብ ጉዕዞ ከይንደክም ንል መገዲ ከይንወስድ ነቲ ሓቀኛ መገዲ ዝኹን ክርስቶስ ሓብራና። ኣደ ዘይብሉ ሕይወት ዘኸታም እዩ ዝኸውን ዝኸትመና መንፈስ በርቲዑና ኣብዘለናሉ እሞን ናታትክን ጸሎትን ትብዓትን ሓገዝን ወሳኒ እዩ። እሞ መገዲ ኣምላኽ ከይጠፍኣና ብፍቕርን ብጸሎትክን ብሕይወትክን ሓብራና።

ምልክት ፍቅር አምላክ ዝኾነ ተፈጥሮኹን ንአምላክ ከዘኻኸረና እና ተመነና ብዳግም ብልቢ ንኹሉ ዝገበርክናልና ነምስግን አብ ኹሉ እመናት ደቃን አሕዋታን ማርያም ኮንክን እትጉዳሉ ሕይወት ክዕድለክን ብልቢ እናጸልና ሰናይ ትምኒትና ንገልጸልክን። አምላክ ብርሃን ስድራኹንን ዓድኹንን ልዕሊ ኹሉ መብራህቲ ቤተ ክርስቲያንን ይግበርክን።

አባ ንጉሠ ፍሥሐ